

DANI ZIME NA KOZARI

, poslao ElVedo
Srijeda, 03 Februar 2010

KUD "Osman Dzafic" je u nedelju, 31.01.2010.g. nastupio na manifestaciji "Dani zime na Kozari" ciji je pokrovitelj Opstina Prijedor sa jos nekoliko sponzora. Dan je osvanuo sav bijel i snjezan, ali clanove i grupu ljudi koja ih je pratila na ovaj snjezni pohod snjezni pokrivač nije omeo u polasku.

Ispred doma se krenulo u 10 sati autobusom organizovanim za prevoz do Kozare. Medutim, cesta nije bila ni blizu onakve kakvu su je obećali organizatori i komunalno preduzeće, pa smo tako negdje na pola puta dozivjeli strah od proklizavanja busa. Spas je bio u grnu koji je bas tada naisao i spasio nas ove nimalo ugodne situacije. Kozaru smo zatekli svu u snijegu i pahuljicama sto je u svima izazvalo dječju razdraganost. Krenuli smo put spomenika i bini na kojoj su clanovi KUD-a trebali igrati dvije koreografije u nosnjama, medutim snijeg i hladnoća nisu dozvolili da tako i bude. Koreograf Armin Suljanovic zajedno sa svojim igracima i predsjednikom Nihadom Mehadzicem su se dogovorili da sa jednom starom narodnom pjesmom "Mila majko..." ovaj put razvesele publiku, koje je bilo vise nego sto smo i ocekivali. Dok su jedni pili kafu u hotelu, drugi su se sportski takmicili, a treci opet zabavu pronasli u motornim sankama jureci okolo. Posebno zapazen nastup imale su male mazuretkinje iz Gradiske. Snijeg je padao kao iz rukava pa smo utociste nasli u hotelu gdje je bilo dosta gosti koje je zabavljala lagana muzika uzivo. Bilo je i standova za prodaju, kao i onih na kojima se za one koji su to htjeli naslo mnoštvo hrane pripremljene ispred raznih udruženja. Dogovor da se nazad krene autobusom u 16 sati prekrasila je grupa od devetero iz naseg drustva koji su nakon kratke konsultacije put ka Kozarcu krenuli pjeske, tacno u 14 sati. Nije ovo bila nimalo laka odluka ali je vesela druzina hrabro isla naprijed pobijedjujuci kilometre svojim hodom. Negdje na pola puta zastalo se da se popije vruc caj iz termoske, a tad ugledase i ostale clanove koji su se uputili za njima...Smijeh i razdraganost pratili su ove hrabre pjesake cijelim putem. Nakon dva puna sata pjesacenja stigismo do punkta broj 1 nadomak Kozarca i tu sacekasmu autobus koji nas tacno u 17 sati doveze pred nas dom u Puharskoj. Bilo je zaista lijepo i ugodno uzivati u ljepoti Kozare, koja nije samo "necija" vec je i "nasa". Usput nasa najstarija, ali najvitalnija Djemila koja rece da ima 71.godinu predlozi da bi se ovako moglo cesce napraviti grupno pjesacenje i tako spojiti ugodno sa korisnim. Nasim nogama bilo je ugodno dok smo hodali, ali nadati se, da sutra necemo dobiti upalu misica. Svima selam i pozdrav iz snjeznog Prijedora i sa snjegom zatrpame Kozare. Midheta Delkic